

8. marec praznik vseh žena

*Delavka, mati, žena!
Iskrene čestitke
in tople želje
ob tvojem prazniku*

V mesecu marcu, točneje osmega, je praznik vseh žena. Skoraj je sedemdeset let, odkar so še ne prvič praznovale ta dan, ko je bil v Kopenhagenu razglašen za svetovni dan žena.

Delavsko gibanje je v svojem razrednem boju pridobivalo vse večji pomen ravno z aktivnim vključevanjem žena v boj za socialno in ekonomsko osvoboditev delavskega razreda. S tem pa se je zavest žena, ki so dolga stoletja stale v senci moč, močno prebudila in tako so ob vsakem prazniku slavile nove zmage kot rezultat boja za enakopravnost in njihov boljši položaj.

Tudi v naši narodno osvobodilni borbi niso izostale v boju proti okupatorju, saj so bile pomemben člen na vseh področjih vseljudskega odpora. Znale so biti hrabne in vzdržljive in mnogo jih je žrtvovalo življenje za naš današnji dan.

Ob vse večji razsežnosti protifašističnega boja so žene sodelovale v vseh ilegalnih oblikah političnega dela. Zato je nastala potreba po močnejši organizaciji žensk. Na pobudo Komunistične partije in Ljudske fronte so nastajali odbori AFŽ po vsej Jugoslaviji. Leta 1942 je bila AFŽ organizacijsko opredeljena kot sestavni del Ljudske fronte. Že 6. decembra istega leta pa je bila v Bosanskem Petrovcu državna konferenca AFŽ, na katero je prišel tudi tovariš TITO.

Njihova prisotnost je bila že v samem boju vključena v prve oblike samoupravljanja v narodnoosvobodilnih odborih, kamor so bile enakopravno vabljene. Pomembno pa se je spomniti na dejstvo, da so ženske prvič v zgodovini jugoslovanskih narodov prav med NOB uveljavile volilno pravico na volitvah za nove organe ljudske oblasti, medtem pa bile tudi v velikem

številu izvoljene za odbornice, poslance in članice volilnih političnih izvršilnih organov.

Tudi po osvoboditvi so ženske postale ne samo gospodarski, temveč tudi politični dejavnik v boju za graditev novih družbenih in medčloveških odnosov. Zvrstili so se še trije kongresi AFŽ kot enotna in edina ženska organizacija, vendar je bila pozneje ukinjena, ker je bila njena naloga izvršena. Kongres je namreč priporočil, naj ženske vstopajo v razne organizacije in društva, za katera so zainteresirane in tako nadaljujejo svoje aktivno sodelovanje pri graditvi socialistične družbe.

Pot, ki so jo ženske prehodile v svojem boju za enakopravnost ni bila lahka, toda uspehi, ki so bili doseženi, niso majhni. Zavedati pa se moramo, da še ni storjeno vse, kar si ženske tudi zaslužijo in jim pripada.

Položaj žensk je v veliki meri odvisen od družbenega sistema. Naš sistem pa daje ženskam popolno enakopravnost in enake pravice kot moškim.

Na dan 8. marca, ko se še posebej spomnimo žena in mater, jih počastimo z drobno pozornostjo. S pripetimi cvetovi ali šopki v rokah ponosno dajo vedeti, da je ta dan - njihov dan.

S čestitkami se jim pridružimo vsi!

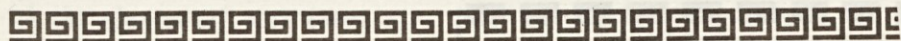
My

Svečana seja DS DO bo letos v Šentvidu

Prihodnji mesec, 23. marca bo v TOZD Specialne baterije v Šentvidu pri Stični svečana seja delavskega sveta delovne organizacije Zmaj, na kateri bodo podeljena priznanja našim delavcem za 10 in 20 letno delovno dobo v Zmaju. Nasploh bo seja potekala v znamenju 25 letnice obstoja tega obrata, na katero bodo poleg naših predstavnikov

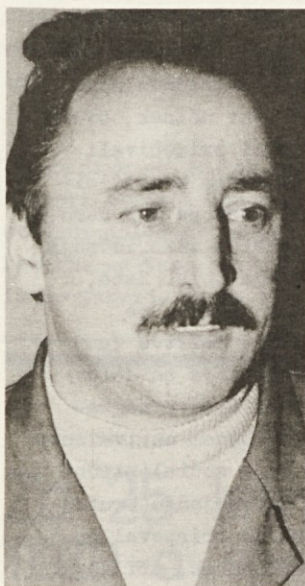
različnih dejavnosti povabljeni tudi zunanji gostje, slavnostni govor predsednika delavskega sveta pa bo naravnano na posamezna obeležja naših tekočih trenutkov s poudarkom na zgodovinske dogodke, saj je prav ta dan v nekem smislu tudi "rojstni dan" celotnega Zmaja.

My

Letna volilna konferenca ZK

Dne 19. januarja letos je bila v TOZD Baterije volilna konferenca osnovne organizacije Zveze komunistov, na kateri so člani razpravljali o delu organizacije v minulem obdobju, obenem pa izvolili novega sekretarja in sekretariat.

Dolžnost sekretarja OOKZ v TOZD Baterije je prevzel KRANJAC Zdenko, vodja sektorja operativne priprave dela, sicer pa član ZK od leta 1964 in z 19 letno delovno dobo v Zmaju. V teh letih je bil že dvakrat sekretar OOKZ, vestransko pa se je aktivno udeleževal v družbeno političnem in samoupravnem delu z obilico različnih funkcij.

Dosedanji sekretar OOKZ

Mrhar Franc, ki prevzema funkcijo sekretarja organizacije ZK na terenu, je podal poročilo o sedanjem delovanju. Vsekakor pa bo treba - tako so menili v razpravi, čimveč pozornosti posvetiti sami organizaciji, jo uvrstiti in še bolj aktivirati. To pa ni naloga le sekre-

tarja, temveč vseh članov v okviru tvornega sodelovanja. Res pa je, da posamezni člani aktivno sodelujejo na vseh področjih, spet drugi pa so le pasivni opazovalci našega družbenega dogajanja. Prav tem bo treba v okviru organizacije posvetiti več pozornosti.

Nasploh so v razpravi nanizali precej pomanjkljivosti v dosedanjem delu in prav v tem gradivu bo moč izluščiti smerice za nadaljnje aktivnosti.

Sicer pa, kot nam je znano, smo v času predkongresne dejavnosti. Centralni komite ZKJ je že razpravljajal o predlogu osnovnih elementov za pripravo idejno politične vsebine in načina priprave na 12. kongres ZKJ, že v sredini junija letos pa bo v Beogradu III. kongres samoupravljalcev Jugoslavije.

- - -

Člani sekretariata OOKZ v TOZD Baterije Ljubljana

KRANJAC Zdenko

MRHAR Franc

VEZJAK Franc

MAYER Marijan

GORŠE Franc

Beseda urednika

Čas pa res beži, mar ne? Izteka se že drugi mesec tega leta in pred nami je marec s polnim korcem spominskih obeležij na zgodovinske trenutke našega Zmaja.

Začne se že z 8 marcem, nekdanjim praznikom naše tovarne, ki smo si ga zastavili prav na dan žena - saj je več kot dve tretjini delavk od vseh zaposlenih v Zmaju, smo tedaj opravičevali dvojno praznovanje. Pa tudi sicer je 23. dan v marcu zaokrožena letnica baterijske tradicije. Letos jih bo ZMAJ napolnil kar 58 let. Ta dan bomo še posebej podčrtali na svečani seji DS v TOZD specialne baterije. Slednjemu smo v našem glasilu zaradi letošnjega jubileja odmerili kar precej prostora. Število njegovih let se je zaokrožilo na 25.

Medtem, ko se bo glasilo razmnoževalo v tiskarni, bomo pretresali našo lansko poslovno letino. Čeprav nič slabega, bomo vendarle kakšno rekli, zapisali pa tudi v naslednji številki.

Skromno število vas je sodelovalo pri vsebinskem oblikovanju februarjskega glasila. Bo morda prihodnjič bolje. Upajmo, saj smo optimisti. Obljube so, le da se jih bo treba trdneje oprijeti.

Kot že rečeno, bomo skoraj v marcu. Že tokrat naj izrečemo čestitke jubilarantom, ki v tem letu dopolnjujejo 10 in 20 letno delovno dobo v Zmaju. Še pred tem pa usmerimo kanček pozornosti materam, ženam, našim delavkam. Osmi marec bo.

Njim veljajo naše čestitke.

Prejmite jih!

Vaš urednik

Naša zrelost na izpitu

Kot se je že v času obravnave osnutkov Pravilnikov o razvidu del in nalog v obdobju maj, junij 1980 za temeljni organizaciji in oktober, november 1980 za delovno skupnost skupnih služb poudarjalo, da je naslednja naloga vrednotenje del in nalog po razvidu del in nalog je le ta trenutek to ob nas samih.

Z ozirom na problematiko urejanja tega področja, na anomalije, ki so v dosedanjem obdobju nastale na tem področju, vsled sprememb organizacije dela ali če hočemo tehnologije dela na posameznem področju dela od zadnjih vrednotenj in pa vsled usklajevanja z družbeno političnimi usmeritvami v sedanjem obdobju na področju urejanja le-tega predvsem v smislu dajanja večjega poudarka na eni strani neposrednega proizvodnega dela in to tistih, ki opravljajo delo v slabših pogojih dela in na drugi strani pravilnega vrednotenja samostojnega strokovnega inventivnega dela, katerega rezultat dela ima večji doprinos k dohodku delovne organizacije.

Razprava o osnutkih predlogov, ki so ga delavski sveti na osnovi predlogov komisij za vrednotenje dali v javno obravnavo je potekala v okviru meseca januarja in februarja v obliki sestankov delovnih skupin po posameznih delih delovnega procesa.

Obravnave same so bile ustrezno vodene, vendar odsev vseh obrav-

nav je, na eni strani v tem, da je sedanja metodologija vrednotenja del zelo neprimerna za takšno obliko priprave in sprejem vrednotenja, na drugi strani pa je odsevalo splošno stanje sedanjega gospodarskega trenutka, to je pada realnih osebnih dohodkov nasproti visokim življenjskim stroškom.

Specifičnost obravnave v nekaterih delovnih sredinah pa je poleg zgornjega, izzvenela tudi v že večkrat družbeno-politično kritizirano "uravnilovko" oz. v enačenje vseh del po logiki enakih želodcev.

In kaj je razlikovanje vrednosti del. Vedeti moramo, da je v socialistični družbi na sedanji razvojni stopnji to nujen pojav, ki izvira iz razlik pri delu. Danes še vedno obstojajo razlike v delu. Poznamo: nekvalificirano in kva-

lificirano delo, preprosto in sestavljeno ter umsko in fizično delo.

Kaj je v bistvu sestavljeno, kvalificirano delo?

Je multiplikant ali mnogokratnik enostavnega dela. To pomeni, da so na primer 4 ure enostavnega dela enakovredne 1 uri sestavljenega dela. Ali drugače rečeno: nekvalificirani delavec, ki ima le znanje enostavnega dela, bo moral delati 4 ure, da bo ustvaril tolikšno vrednost, kot jo ustvari delavec z znanjem sestavljenega dela v eni uri. Če bi nekvalificiranega in kvalificiranega delavca enako nagrajevali za različni delovni učinek, bi nekvalificirani pridobivali v delitvi na račun kvalificiranih. Socializem pa kot vemo, odklanja sleherni izkoriščanje na račun tujega dela. Zato, zaradi razlik v delu, je pravično merilo delitve le načelo nagrajevanja po delovnem prispevku. Bistvo nagrajevanja po delovnem ekvivalentu je, da naj bi v socialistični družbi pri ustvarjanju bruto produkta vsakdo prispeval po svojih sposobnostih, pri delitvi ustvarjenega dohodka pa naj bi bil udeležen po svojem delu. Ker posamezniki zaradi razlik v delu prispevajo po ustvarjanju različno velik delež, je razumljivo da bodo različni tudi deleži pri delitvi ustvarjenega dohodka. Če bi na sedanji razvojni stopnji ne bi upoštevali razlik v delu in dajali vsem enako, bi bila ta delitev skrajno škodljiva za nadaljnji razvoj in družba bi nazadovala.

Dopuščali bi, da se razvije izkoriščanje, ker bi posamezniki, ki so več doprinesli k dohodku delali za posameznike, ki so doprinesli manj k dohodku. Poleg tega ne bi vzpodbujali posameznika, da

Smo v obdobju, ko obravnavamo in sprejemamo

ZAKLJUČNE RAČUNI

Zato na podlagi informacij, poročil in drugih ocenimo rezultate dela v preteklem letu in upoštevamo:

- Ali smo uspešni s planiranimi deli? Če jih nismo, kakšno so vzroke za to?
- Koliko dohodka smo ustvarili? Razdeliti ga moramo kot dobri gospodarji!
- Kakšni so naši rezultati, če jih primerjamo z rezultati sorodnih organizacij zdrženega dela?
- Ali bomo realizirali letošnji plan?

SPREJMI MO UKREPE ZA DOBR O GOSPODARANJE V LETU 1981 IN OPREDELIMO ODGOVORNOST NOSILCEV POSAMEZNIH NALO

bi skrbel za svoj osebni napredek. Ljudje ne bi čutili potrebe po izobraževanju, potrebe po večjem znanju in boljši strokovni usposobljenosti, da bi bolje delali in več ustvarili in pri delitvi več dobili, saj bi v tem primeru dobili pri delitvi enako velik kos, neodvisen od deleža, ki so ga prispevali pri ustvarjanju dohodka.

Ker smo torej delovni ljudje na začetni razvojni stopnji socializma še vedno neenaki po svojih delovnih sposobnostih, zato delitev na tej razvojni stopnji ne more in ne sme ustvarjati enakosti oz. "uravnilovke".

Razumljivo pa je, da mora družba pri vrednotenju dela postaviti določene okvire v katerih se tako razlikovanje lahko razvije in da ta

diferenciacija ni brezmejna oz. da pride do druge skrajnosti. Te okvire družbeno dovoljene diferenciacije si postavljamo z družbenimi dogovori in samoupravnimi sporazumi. Tako je bil v obravnavi in sprejemu samoupravni sporazum, ki dopušča razpon med najnižjim in najvišjim osebnim dohodkom v naši delovni organizaciji v razmerju 1:4,10 → 1:6,38. Če pa pogledamo, kako smo to družbeno priznano razmerje diferenciacije vključili v naš predlog, vidimo, da smo dopustno družbeno razmerje porušili v prid znanja enostavnega dela, ter v "škodo" znanja sestavljenega dela.

Predlog zadnjih sprememb v naši delovni organizaciji predvideva razmerje le 1:3,66 (dosedanje razmerje je 1:4,21) in še to se nekaterim posa-

meznikom dozdeva preveliko. Uravnilovski sistem nagrajevanja kakršnega si nekateri želijo pa bi imel lahko v končni fazi negativne posledice, ki se bodo v svoji končni podobi pokazale v manjši produktivnosti, učinkovitosti dela celotne delovne organizacije.

Torej odločitev o tem kaj hočemo v bodočnosti je odvisna od nas samih in zato torej ne smemo podleči "uravnilovskemu" gledanju posameznikov.

A. S.

25 let

Za 25 letnico TOZD-a specialne baterije

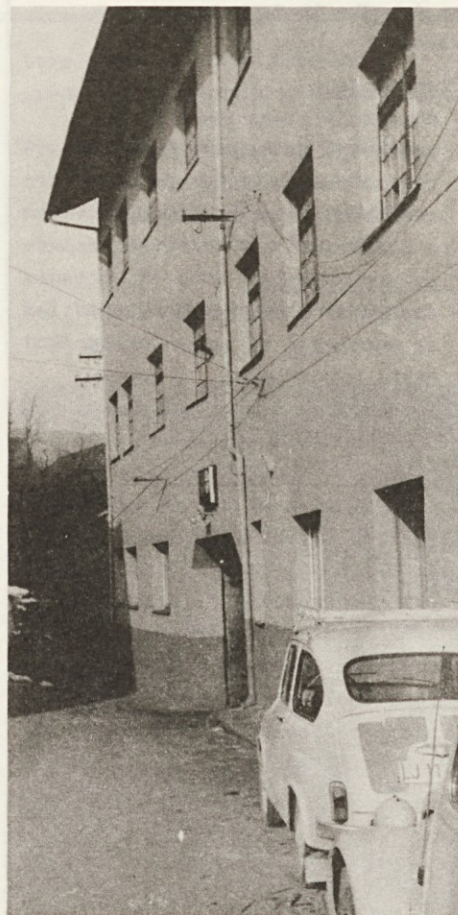
Delavski svet delovne organizacije je koncem januarja imenoval 7 članski odbor z namenom, da pripravi program različnih aktivnosti in obeležij TOZD-a Specialne baterije v letošnjem jubilejnem letu.

Odbor v sestavi Hren Jože kot predsednik in člani Alibegovič Fadil, Zadel Peter, Strmole Ignac, Mayer Marijan, Orožim Tone in Vardjan Mara se je sestel na 1. seji 9.februarja v Šentvidu in v grobem izdelal načrt usmeritev za nekatere jubilejne aktivnosti. Podrobnosti bo treba še dodelati, vendar kot je že znano, bo poudarek letošnjemu prazno-

vanju ob 25 letnici obstoja svečana seja delavskega sveta delovne organizacije s podelitvijo priznanj jubilentom v ponedeljek 23.marca letos v Šentvidu.

Razpravljali smo še o informativni in propagandni dejavnosti. Velja še omeniti obisk delavcev TOZD Baterije, ki bi ga v dogovoru z vodstvom izvedli v kasnejšem pomladanskem času z namenom, da si ogledamo šentviško proizvodnjo baterij. Nakazana je bila tudi možnost, da bi se v organizaciji sindikatov oba TOZD-a pomerila v športnih veščinah.

My

Prav je, da veste kako do kriterijev...?

Koncem januarja je plansko organizacijska služba pripravila osnutek predloga za določitev vplivnosti kriterijev za vrednotenje prispevkov k povečanju dohodka temeljne organizacije in določitev vrednosti del in analog po analitični metodi.

V zvezi s tem so se nam pojavila vprašanja, kako se oblikujejo kriteriji, ki v končni fazi vplivajo na korekturo "osebne ocene".

Ogledali smo si 31. člen samoupravnega sporazuma o osnovah in merilih čistega dohodka in delitev sredstev za osebne dohodke in iz katerega povzemamo:

Plan prodaje

- doseganje plana prodaje se ugotavlja na osnovi fakturirane realizacije, doseženo realizacijo pa primerjamo s planirano

Plan proizvodnje

- doseganje plana proizvodnje se ugotavlja na osnovi vrednosti proizvodnje, ki se jo izračuna na osnovi planiranih direktnih stroškov

Tehnična produktivnost dela

- se ugotavlja na osnovi količnika, ki se ga izračuna in razmerja med obsegom proizvodnje, izražene v norma urah po stalnih normativih ter vsemi urami v breme enote. Tako dobljeni količnik se primerja z doseženim količnikom preteklega leta

Družbena produktivnost dela

- se ugotavlja z razmerjem celotnega prihodka nasproti porabljenim sredstvom. Tako

dobljeno razmerje pa se primerja s planiranim

Kvaliteta

- v neposredni proizvodnji bomo ugotavljali z meritvami. Primerjali naj bi se ugotovljeni rezultati z določenimi normativi

Količina

- opravljenega dela se ugotavlja na osnovi tehničnih normativov, statističnih podatkov in izkustvenih podatkov.

Ti kriteriji bodo in so že v preteklosti vplivali na korekturo "osebne ocene". Zato je treba vedeti, da je osebna ocena le neka osnova, ki jo znižujejo ali zvišujejo zgoraj opisani kriteriji odvisno od njihove vrednosti oziroma količnikov.

My

Še enkrat...! Nadomestilo osebnega dohodka za udeležbo na sejah

V januarskem glasilu je bilo v članku z gornjim naslovom v drugi polovici, avtorja Smrdela moč razumeti odgovor na vprašanje tako, kot da se je nadomestilo za čas odsotnosti z dela zaradi udeležbe na sejah samoupravnih organov in drugih organov izvajalo v praksi drugače zaradi delavcev, ki so v temeljnih organizacijah in delovni skupnosti skupnih služb zadolženi za vodenje evidence prisotnosti.

Ta informacija pa je sprožila precej razburjenja in tako, kot je bila nakazana v članku pomanjkljivost pri izpolnjevanju evidence prisotnosti oziroma neizvajanje določil, tako je tokrat usmerjena kritika na nepravilno obdelovanje podatkov, ki so po vseh določenih zajeti v ustreznem evidenčnem formularju.

Kot je zatrdil avtor drugega dela že omenjenega članka, je morda razburjenje upra-

vičeno, ker celotna vsebina izzveni v vsesplošno kritiko površne evidence, kar pa ne moremo trditi. Če pa se tako razume, potem naj bo opravičilo na tem mestu razumeti kot priporočilo za nadaljnje izvajanje vseh veljavnih določil.

Fripis:

Po razgovoru s prizadetim in soavtorjem prejšnjega članka ter zgoraj objavljenega pojasnila menim, da se kakršne koli ponovne nejasnosti razčistijo na strokovni ravni in zato v našem glasilu o tej temi zaenkrat na bi pisali.

Urednik

Prihodi in odhodi delavcev v lanskem letu

Lansko leto je zapustilo našo organizacijo 49 delavcev, 54 pa je prišlo novih. To pomeni, da je odšel iz Zmaja vsak 9 delavec. Morda se zdi to veliko, vendar sploh ni. Fluktuacija je bila najnižja v zadnjih lo letih, z izjemo leta 1977, ko je bila 7,72 %. Zanimivo pa je to, da je bila fluktuacija lani 18,24 %, najvišja v obdobju preteklih šestih let. Prehajanje iz naše organizacije se torej umirja in je podobna povprečni fluktuaciji iz obdobja leta 1974 do 1979. S tem je ponovno potrjena ugotovitev da približno na vsakih pet let stopnja fluktuacije poraste,

se postopoma umiri in nato ponovno dviga in doseže svoj vrh spet v petih letih. Zaradi zvišanja osebnih dohodkov našim delavcem in zaradi stabilizacije predvidevamo, da se fluktuacija bistveno ne bo dvignila v tem letu in prav tako še ne v prihodnjem.

Povprečno število zaposlenih	Leto 1979	Leto 1980
TOZD Baterije	210	213
TOZD Specialne baterije	120	118
Delovna skupnost	93	92
Delovna organiza- cija	422	424

Fluktuacija v letu 1980	Od tega čista fluktuacija	
TOZD Baterije	12,14 %	11,26 %
TOZD Special- ne baterije	11,86 %	8,47 %
Delovna skupnost	7,60 %	6,52 %
Delovna organizacija skupaj	11,55 %	9,66 %

Iz JLA so prišli trije naši delavci, 2 delavca sta bila sprejeta za določen čas, z delom so pričeli trije pripravniki, od tega dva naša štipendista. Največ delavcev je odšlo po svoji želji, sledijo sporazumna prenehanja, odhodi zaradi negativne ocene poskusnega dela, upokojitve, smrti in odhodov na služenje kadrovskega roka.

Kvalifikacijska struktura se je v primerjavi z letom 1979 občutno izboljšala, saj se je lani v primerjavi od predlani poslabšala.

M.B.

Že zdaj mislimo na počitniški dom

Čeprav nas zjutraj, predvsem kadar čakamo na avtobus da nas popelje na naše delovno mesto še precej zebe, nas pa kasnejše sonce že spomni na počitniške dni ki jih spet pričakujemo. Zares z neznansko naglico hiti čas, kajti pravkar se bomo že spet začeli pogovarjati kje in kako bomo preživeli naš dopust.

Tako smo tudi v pristojni strokovni službi začeli razmišljati o naši Bašani in Uskovnici, da pravočasno uredimo in postorimo tisto, kar je potrebno. Na to je pomislil tudi upravni odbor Počitniške skup-

nosti in že napravil načrt, kaj je potrebno postoriti za skupne objekte. Ker je vsak objekt seveda treba vzdrževati bo tudi ta Počitniška skupnost na skupnem objektu popravila kar je potrebno. V ta namen bo tudi naša delovna organizacija prispevala ustrezen finančen delež, o čemer so že razpravljali delavski sveti obeh temeljnih organizacij. Kaj pa moramo postoriti še mi sami za naš paviljon? Ker smo to dolžni vzdrževati sami je čas, da se to domenimo sedaj, da nas čas ne bo prehitel. Vsekakor pa to ureditev terja dotrajanost neka-

tere opreme v paviljonu in ureditev sanitarnih prostorov.

Prisluhniti moramo tudi nekaterim željam in sugestijam, da nabavimo počitniške prikolice vendar podrobnejše o tem kdaj kasneje, ko bomo že vedeli koliko sredstev lahko namenimo tudi za to.

A.D.

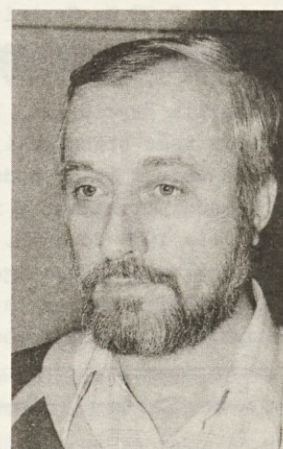

HREN Jože
direktor

Temeljna organizacija združenega dela Specialne baterije Šentvid pri Stični, n.sub.o.

Glavne dejavnosti

- izdelava baterij 6AF 22, 2R 10, 13,5 V JŽ, 6 S4 pastir, S4,
specialne baterije za GP, specialne baterije za VP, 4R 25

ALIBEGOVIČ Fadil
predsednik DS TOZDa

Stranske dejavnosti

- izdelava depolarizacijske mase
- predelava in bogatenje manganove rude
- storitve s področja mehanske obdelave kovin

Organizacijske enote

- sektor operativne priprave dela
- sektor proizvodnje
- sektor vzdrževanja
- sektor operativne tehnične kontrole

ZADEL Peter
predsednik
OO Zveze sindikatov

Letošnji jubilej – 25 let Zmaja v Šentvidu

Zaposleni v jubilejnem letu

Seznam delavcev, ki so v jubilejnem letu v delovnem razmerju.
Poleg prilimka in imena je naveden zadnji datum nastopa zaposlitve
v TOZD specialne baterije /evidenca splošno kadrovskega
področja z dne 1. februarja 1981/.

AČIBEGOVIČ Fadil
27.05.1970

GAMZE Ana
09.06.1958

MARKOVIČ Katarina
16.07.1957

STRNAD Lizika
15.04.1969

BARATAČ Vinko
12.02.1979

HREN Jože
01.12.1968

JOVANOVIČ Marija
15.04.1969

JOVANOVIČ Milivoje
21.08.1956

KASTELIC Ana
03.12.1979

KOVAČIČ Ivan
10.10.1957

KRISTAN Franc
16.06.1960

HATIČ Silva
14.12.1974

MEDVED Gordana
01.09.1980

MOSTAR Bernarda
09.06.1958

MRZEL Anton
09.09.1957

OVEN Marija
16.01.1975

STRMOLE Ignac
01.09.1957

ŠKRABEC Marija
20.03.1972

URANIČ Albina
29.01.1979

ZADEL Peter
01.04.1971

AMBROŽ Alojzija
05.04.1965

ANŽLOVAR Jože
23.09.1963

BALIGAČ Valentina
17.04.1980

BAVDEŽ Matjaž
19.07.1976

BERDAJS Julka
24.09.1974

BOBNAR Olga
03.06.1970

CIRKVENČIČ Zvone
09.10.1979

ČEBULAR Anica
11.10.1971

DRAB Gabrijela
05.04.1965

DRČAR Emilija
10.06.1958

DROBNIČ Jože
07.05.1962

DUŠA Štefanija
14.08.1956

FAJDIGA Marija
08.01.1979

FORTUNA Anica
17.02.1975

GABROVEC Marija
03.12.1973

GABROVEC Rozalija
09.03.1972

GYEREK Ljubica
01.06.1969

GORIŠEK Fani
12.11.1970

GORIŠEK Frančiška
28.09.1964

GORIŠEK Frančiška
12.08.1976

GORIŠEK Vida
30.05.1972

GRABLJEVEC Pavla
02.12.1959

GRDEN Ana
12.08.1970

GRDEN Franc
08.03.1965

IHAN Marija
29.08.1979

IHAN Štefanija
16.09.1974

JANOŠ Marija
02.03.1956

JERIN Andreja
01.09.1973

JERLAH Cilka
09.09.1961

JERLAH Jožica
05.02.1979

KASTELIC Anton
17.11.1980

KAHNE Milan
12.11.1964

KASTELIC Vida
21.09.1964

KLEMENČIČ Alojzija
05.08.1976

KLEMENČIČ Karolina
10.08.1972

KLEMENČIČ Rozalija
17.01.1977

KOLENC Ana
02.10.1964

KONČAR Anton
15.06.1966

KOREVEC Marija
15.04.1969

KOTAR Veronika
23.11.1979

KRALJ Amalija
01.06.1969

KRAŠEVEC Miroslav
01.08.1966

KRISTAN Alojzija
05.06.1970

KRISTAN Jožica
16.08.1972

KUTNAR Alojzija
15.10.1971

LOKAR Jelka
20.01.1972

LOŽAR Jože
07.11.1961

MANDELJ Edvard
23.09.1957

MARKOVIČ Jožica
05.01.1976

MARKOVIČ Jožefa
09.12.1974

MAVRIN Anica
05.11.1974

MEDVED Alojzij
25.11.1963

MEDVED Filip
10.06.1959

MEDVED Janez
09.09.1961

MEDVED Marija
09.06.1958

MIKELJ Alojz
01.03.1980

MIKLAVČIČ Albina
21.01.1972

NARED Nuška
23.11.1979

OMAHEN Alojz
02.11.1959

OVEN Marija
04.02.1980

OZIMEK Jožefa
01.08.1979

PAJEK Franc
02.06.1980

PAJEK Silva
05.01.1981

PEČNIK Gabrijel
29.08.1966

PEKOLJ Marija
17.01.1977

PETAN Albina
09.06.1958

PLANINŠEK Jožica
01.06.1970

POTOKAR Marjan
24.12.1980

PRAZNIK Stane
18.08.1980

PRODANOVIČ Zorica
10.04.1979

PROSEN Marija
03.06.1972

RESNIK Vilma
17.10.1977

RETAR Ana
01.09.1972

ROBIDA Jožefa
15.04.1969

ROME Cvetka
17.01.1979

ROZINA Marija
05.08.1976

RUS Amalija
14.08.1956

SINJUR Marko
09.01.1978

SIRK Ljudmila
11.11.1970

STRAJHAR Ivanka
07.08.1976

STRUNA Marinka
25.08.1980

ŠEME Vida
14.09.1979

ŠIROVNIK Alojz
22.12.1980

ŠKRABEC Olga
11.08.1970

ŠKRABEC Rozalija
15.12.1975

ŠTRUS Marija
11.06.1979

ŠTRUS Marija
10.11.1975

ŠTRUS Zdenka
15.09.1980

TUREK Jože
01.07.1974

TUREK Jožefa
10.05.1972

ULČAR Franc
03.06.1960

ULČAR Frančiška
01.07.1970

VERBIČ Amalija
01.09.1961

VERBIČ Alojzija
09.08.1974

VERBIČ Rozalija
09.05.1957

VIDIČ Rozalija
04.06.1959

ZADEL Marija
11.11.1976

ZOREC Alojzija
26.02.1959

ŽEFRAK Branka
14.04.1970

ŽINGER Jožefa
17.09.1979

Čas tiste prve sobote pred 25 leti

Bila je huda zima. Vdor mrzlih sibirskih zračnih tokov je zajel vse evropske države in tako so se tudi v Sloveniji spustile temperature globoko pod ničlo. Snežni meteži so zatrpali mnoge ceste v Sloveniji, zlasti na Primorskem, kjer je pihala burja s hitrostjo 120 kilometrov na uro.

Tisto sobotno jutro, ko je grizel mraz do kosti, ko se je živo srebro v termometru spuščalo izpod 20 stopinj in ko je datum na koledarju označeval 18. februar 1956, se je z Ljubljanske železniške postaje premaknil vlak namenjen proti Dolenjski. Oster pisk lokomotive se je dušil v snegu in kopasti oblaki dima so se mešali z gosto meglo. Udarci koles so dobivali hitrejši ritem in zaradi hudega mraza skrčenih tračnic so se povečale praznine na spojkah, in pretresali vagon, v katerem so ob oknu sedeli Štefan, Franci, Lojze in Miro. Stisnjeni vase in oviti v šale so ob medli svetlobi zrl skozi okno v mrzlo Ljubljansko jutro, v katerem so se redčile in končno izginile zadnje mestne luči.

"Hudič, kako je mraz, da še vagonov ne morejo normalno ogreti," se je oglasil Franci, ki je ves čas cepetal s čevlji, v katerih je vztrajno telovadil s premrzlimi prsti.

"Ja, res je," mu je pritrdil Miro. "Boljše bi nam bilo doma v Zmaju, kot pa, da nas v tej zimi in mrazu pošiljajo v Šentvid. Saj bomo tam še zmrznili."

"Fantje, le korajžjo. Saj še

nismo toliko stari, da bi morali sedeti na zapečku," jih je bodril Štefan

"No, ja, tudi pri 26 letih me lahko malo zebe," se je branil Miro. "A sploh veš, da so včeraj v Postojni namerili kar minus 31, v Ljubljani pa minus 25 stopinj."

"Pred nekaj dnevi, to sem bral, je bilo na Kredarici celo 35 stopinj pod ničlo," ga je dopolnil Lojze.

"Kakšna zima. Pravijo, da že 50 let ne pomnijo v Evropi takšnega mraza," se je v pogovor spet vključil Franci in si skozi rokavice izpihnal sapo. "Sicer je pa Blejsko jezero že pred dvema tednoma zamrznilo in se že drsajo po njem in kegljajo."

"Ampak to je šport," je nagubančil čelo Štefan. "Žalostno pa je, če grozijo poplave zaradi zaledenelih rek, kot je to primer v Zahodni Nemčiji. V Turčiji so pa poplave porušile kar 138 hiš."

"Kaj Turčija," je Miro povzdignil glas. "Kaj pa pri nas? V dolini Južne Morave so vasi poplavljene. Tri dni so minirali led, pa jim ni uspelo prebiti ledene pregrade. Včeraj so ga začeli razbijati s topovskimi granatami."

"Vozne karte prosim," je pristopil sprevodnik zavil v debel šal, ki mu je uhajal iz podloženega usnjenega površnika.

"Imamo srečo, da še tega vlaka niso ukinili," je zamrmral Lojze, ko je končno le našel karto v svojem globokem žepu.

"Ja, pa so jih kar precej. Od tega je že tri dni," je dodal Štefan, ker so v Sloveniji zaradi hudega mraza in neugodnih vremenskih razmer ukinili promet številnih potniških vlakov.

"Koliko pa je zdaj v Mavrovem že mrtvih," je po daljšem molku povprašal Lojze in skušal odtažati srež na oknu, da bi ugotovil ob pogledu na okolico, koliko poti je še do Ivančne gorice.

"Do včeraj so ugotovili 38 mrtvih in 16 pogrešanih," mu je odgovoril Štefan.

Tiste dni so namreč časopisi obširno poročali o nesreči, ki je zadela graditelje hidrocentrale Mavrovo in graničarje JLA v obmejni stražarnici Žužnje na jugoslovansko albanski meji.

"Ja, za pogrešane pa sigurno že menijo, da so tudi mrtvi," je na glas pomislil Miro.

"Do zdaj je bilo že osem snežnih plazov."

"A ni eden od trinajstih mrtvih vojakov tudi naš, iz Slovenije?"

"Tako je. Iz okolice Maribora," je potrdil Štefan. "Nekje nad Oplotnico je doma."

Potem pa so nekaj časa molčali.

"Ivančna gorica," je zategnjeno zavpil sprevodnik in predramil iz zamišljenosti naše štiri potnike, ko se je vlak ustavil na postaji.

"Upam, da nas Tone pričakuje na šentviški postaji," je spet spregovoril Miro in se nasmehnil. "Če ni že zmrznil kje."

"V časopisih pišejo, da jih je

v Evropi že tristo zmrznilo in dva celo blizu Kopra," je povedal Franci ob pogledu na maloštevilne potnike na postaji, vse zgrbljene in pogreznjene med ovratnike in šale.

Oster žvižg lokomotive je naznačil odhod proti naslednji postaji Šentvid pri Stični.

Skozi nizko ležečo meglo se je vpijalo čedalje svetlejše jutro in se obešalo na drevje, s snegom in ivjem obloženo. Vlak je drdral proti Šentvidu in vrtinčil redke in kot puh lahke snežinke, da so se ob oknu štirih Zmajevih potnikov še enkrat povzpele, predno so lahko pristale na 30 centimetrski snežni odeji.

Zavore so zacvilile in vlak se je ustavil.

"Šentvid pri Stični," je oznanil postajo glas istega sprevoznika.

"Pazi, da te ne transportiramo takoj nazaj v Ljubljano," se je hudoval Franci na Lojzeta, ko bi skoraj omahnil pri izstopu na zaledenela in s snegom zbita tla.

"Fantje! - Kar noter stopite," jih je skozi priprta vrata čakalnice že klical Tone. "Se boste vsaj malo pogreli."

"Pa si nas res pričakal, kot smo se zmenili," mu je Štefan zaželel dobro jutro.

"Praviš, da bi se ogreli. Saj je tu v čakalnici še bolj mraz kot v vlaku," se je skušal jeziti Lojze.

"No, no," se je muzal Tone in počasi z užitkom potegnil iz notranjega žepa ploščato steklenico. "Malo se bomo ogreli, pa dušo moramo privezati. Vedel sem, da boste prišli iz Ljubljane kot ledeni možje, pa sem se namenil prinesiti malo ta kratkega."

"Če je pa tako, potem jo daj pa sem," je Lojze stegnil roko po steklenici in strokovno presodil, da je bila ne dolgo tega še čisto polna.

"Le srknite ga. Je dober, domač. Iz Šentvida. Naj bo na zdravje Šentvida."

"Tako je," je pritrdil Miro. "Na zdravje za prvi dan Zmaja v Šentvidu."

"Res je," se je nakremžil Štefan. "Hudičevo hudič je. Pa naj bo na zdravje za začetek našega Šentvida. - Živelii!"

"Živelii!" so mu odgovorili vsi štirje kot v zboru.

Zagazili so v sneg. V prsih jih je grela, ko so se napotili peš proti Šentvidu.

"Imate v Ljubljani tudi toliko snega," je pobaral Tone Štefana.

"Mislim, da več ga ni. No, vsekone nam ne grozi mobilizacija."

"Kakšna mobilizacija?"

"A ne veš, da je v Črni gori toliko snega, da so mobilizirali ljudi za kidanje."

"Hm, v tem mrazu. Poglej, že nekaj let ni tako škripalo pod nogami kot letos. Jaz sem si sinoči namazal čevlje z ribjim oljem. Se lažje hodi," je razlagal Tone.

"Včeraj je bilo v Gospiču minus 34 stopinj," se je oglasil Franci. "V Ljubljani pa radič po 240 dinarjev."

"Ja, drago je, paše dražje bo in še marsičesa bo zmanjkalo."

"Celo kurjave primanjkuje," je dodal Lojze, ki je hodil prvi v vrsti. "V Mariboru so že podaljšali otrokom šolske počitnice."

"Z elektriko pa spet ne moreš greti, saj je niti ni dovolj," se je oglasil Franci, ki je

hodil drugi v vrsti in lovil stopinje Lojzetovih čevljev.

"Redukcije nas bodo krepko prizadele. Vode ni. Zdaj je pa še termoelektrarna v Trbovljah izpadla iz redne proizvodnje. Praviijo, da zaradi kotla."

"Tovarne so omejile proizvodnjo. Pišejo pa, da je indeks proizvodnje hidroelektrarn v primerjavi z lanskim letom komaj 54. Tudi nam se bo poznalo."

Medtem so zacingljali kraguljčki na komatu konja, ki je v lahнем teku vlekel sani. Kolona se je umaknila vstran in obstala.

"V Ljubljani vam vsaj ceste očistijo," je rekel Tone in zdaj prvi začel gaziti sneg.

"Očistijo pa, očistijo," je poudaril Štefan. "Videti bi morali, kakšna je Titova cesta, po kateri vozijo trolejbusi. Zibljejo se po zaledenelih valovih snežnih ploskev kot barke po razburkanem morju."

"Saj tudi drugod ni nič bolje," ga je dopolnil Franci. "Videl sem v sredo v Wolfovi ulici, ko traktor s prikolico ni mogel ustaviti in se je zaletel v drugi traktor."

Za ovinkom so se iz megle izluščile prve strehe šentviških hiš. Skoraj iz slehernega dimnika se je kadilo. Redke snežinke so še vedno polzele iz nizke megle, ko so prišli do obcestne table z označbo Šentvida, ki spada v vrsto najstarejših vasi na Dolenjskem. Nekoliko desno pa so iz sivine rasla in se približevala večja poslopja.

"Tja smo namenjeni," je rekel Miro in z glavo naznačil smer.

"To naj bo torej naš ZMAJ," je rekel Štefan in nagubančil čelo, ko so obstali pred vhodom. Bil je kaj čuden pogled na zevajoča okna brez stekel in fasado, ki ji niso mogli določiti barve in ne starosti.

(naslednja stran)

Čas tiste prve sobote

(s prejšnje strani)

Vstopili so v zgradbo, ki je bila njega dni zgrajena za potrebe tovarne usnja in med vojno dvakrat požgana, pa spet obnovljena. Po nacionalizaciji leta 1946 se je kot prvo pojavilo podjetje "Breza", da bi tu izdelovalo lesene čevljarске klinčke in v te namene vložilo veliko denarja. Vendar proizvodnja ni nikoli stekla, ker prostori še vedno niso ustrezali.

Kaj kmalu pa je poslopje prevzelo "Kovinsko podjetje" z Iga, ki je takrat izdelovalo štedilnike. Obrat je deloval skoraj pet let, nakar je bil likvidiran zaradi oddaljenosti in neustreznih pogojev. Poslopje je bilo do leta 1956 skoraj dve leti prazno.

Tako nekako so mleli zgodovino teh poslopij naši obiskovalci, ko so si ogledovali zunanost objektov in se napotili v notranjost. Kaj hitro so našli prostor, v katerem je bila pred kratkim pisarna delovodje gradbenega podjetja "Grosuplje", ki je že izvedlo adaptacijo. Soba je bila prazna, brez pohištva. Le ob oknu je bila polica s telefonom. Štefan je zavrtel ročico in dobil zvezo s tovarno ZMAJ.

"Halo! Ljubljana!-Prišli smo!"

To je bil prvi telefonski pogovor med Zmajem in novim obratom v Šentvidu.

Sprehodili so se po vseh prostorih. Z mešanimi občutki so opazovali zidove, se zgubljali po nekaterih labirintih, drgetali od mraza in prepriha zaradi snetih oken in vrat, obenem pa že razmišljali, kaj bo treba najprej postoriti.

Dolgo časa so si ogledovali no-

tranjost vseh poslopij in se vrnili nazaj v prazno pisarno s telefonom, edino zvezo s svetom iz teh mrzlo pošastnih zidov.

"Veliko bo dela," je menil Tone, ki je kot mizar snoval popravilo in obešanje okenskih kril na svoja mesta.

"Dogovoriti se moramo, kje in kaj bomo začeli," je resno napovedal Štefan. "Najprvo bomo tisto peč, ki smo jo preje videli, prinesli v ta prostor in jo zakurili, da se bomo med delom vsaj malo ogreli. Saj napovedujejo za nekaj časa še zelo nizke temperature," je dodal in potegnil iz žepa časopis, da bi preveril vremensko napoved.

"A spet pišejo o stabilizaciji našega gospodarstva," je pogledoval Miro v Štefanov "Dnevnik".

"Glej, glej," mu je odgovoril Štefan in začel na glas prebirati stolpec na prvi strani. "V zadnjem času veliko govorimo o stabilizaciji v našem gospodarstvu. Pri tem mislimo le na cene in tržišče. V resnici pa ne gre samo za cene in trg, marveč pravitako za stabilizacijo v naši industrijski proizvodnji, za bolj enakomerno rast življenjske ravni na vasi in v mestu. Ena najvažnejših stvari za stabilizacijo našega gospodarstva in hkrati eno najtežjih vprašanj letošnjega družbenega plana je omejitev investicij."

"Znižali bomo sredstva za nadaljne gradnje nekaterih že začetih objektov," je nadaljeval Miro, ko je Štefan umolknil. "To ne bo lahka naloga. Po nepopolnih podatkih letos ne bomo gradili novih cest, razen jadranske ceste in avtostrade Ljubljana - Zagreb."

"Naj bo dovolj," ga je prekinil Štefan. "Veste kaj, fantje," se je nasmehnil. "Nekaj smo se že dogovorili kako bomo začeli in

izdelali bomo še podrobnejši načrt. Zdaj pa vas vse skupaj povabim tja gor na malico, ampak v ponedeljek zjutraj se pa dobimo tukaj in začnemo."

"O, to je pa odličen predlog. Ampak ne na zmrznjen stročji fižol, kakršnega so začeli prodajati v Ljubljani po 80 din za eno kilo," se je zasmejal Lojze.

"No, bomo videli," je rekel Štefan. "Jutri je nedelja, pa se dobro spočijte in krepko nagrejte."

"Bomo, bomo," je pokimal Franci. "Jaz se bom kar v kino pogrel. Veš, v šiški vrtijo film LILI."

"Tvoja stvar. Gremo!"

Zaprli so vhodna vrata in stopili v sneg. Na vrhu vzpetine, predno cesta zavije desno in predno se skrije veliko in pustotno zidovje, so obstali in se še enkrat molče ozrli. Skozi razredčeno megleno nebo je skušalo prodreti sonce. Bil je velik dan. Dan, ko so Štefanu, ki mu je bilo namenjeno prvo upraviteljstvo nad novim obratom v Šentvidu in Mirotu, pa Lojzetu, Franciju ter Tonetu pisali v Ljubljanskem Zmaju prvi "šiht" v novem Šentviškem Zmaju.

Sobota, 18. februarja leta 1956.

S pogledi so objemali stavbo, ne da bi slutili, koliko let bodo ljudje, domačini in okoličani izdelovali baterije in še kaj. Ne da bi slutili kasnejšo pomembnost tega obrata v sklopu celotnega Zmaja. Še manj pa so se nadejali, da bo čas te sobote in njihovega prvega "šihata" opisan 25 let kasneje.

Mayer

Pripis:

Od petih članov te skupine, ki so pred 25 leti opravili prvi delovni dan v obratu Šentvid, je danes v Zmaju zaposlen le še Miro. - Miro Kraševac.

Naš vsakdan na vrtečih kolesih

Težko si predstavljamo, kaj bi se zgodilo, če bi v trenutku zaradi nekih vzrokov odpovedala prometna sredstva, da bi se ustavila vsa kolesa vozil, ki jih danes uporabljamo za prevoz na delo in z dela. Tako nekako lahko začnemo razmišljati ob podatku, da letos poteka 80 let, odkar je v Ljubljani začel voziti prvi tramvaj. Res je, da je bila takrat Ljubljana mnogo manjša, manj prebivalcev in tudi industrije ni bilo veliko. Pa vendar so takratni delavci hodili na delo peš in med obema vojnama je bilo kolo kot prometno sredstvo že odraz boljšega standarda, vendar redkim dostopno. Saj, tako pravijo nekateri, je bilo kolo težje kupiti kot danes avto.

Leta 1958 smo se poslovili od tramvaja, ga nadomestili s trolejbusi in nato z avtobusi, ki vozijo še danes v mestnem in primestnem prometu. Z njimi se srečujemo vsak dan.

Ni dolgo tega, komaj 18 let, ko je bil osebni avto "fičo" še prava redkost v Zmaju. Eden, dva, ki sta se pripeljala na delo in parkirala kar na našem dvorišču še na Šmartinski cesti. Zato pa smo imeli določen prostor s stojali, ki smo mu rekli kolesarnica.

V tistih časih je bil kar velik praznik, če smo se enkrat na leto ob nameravanem izletu vsedli v avtobus. Vožnja takrat je bila posebno doživetje. Danes se prav s takimi avtobusi

vozimo vsak dan, vsako jutro že navsezgodaj.

Tudi nekdanja kolesarnica je z leti zgubljala svoj namen. Dva ali trije avtomobili z dvorišča so se umaknili za tovarno, na pločnike, ki pa so pred tremi leti bili že mnogo pre-majhni. Še najbolj je bilo opaziti, koliko Zmajevih delavcev se je začelo voziti z lastnimi avtomobili takrat, ko smo v Stegnah skoraj v celoti zasedli velik parkirni prostor.

Prišli pa so časi močnih podražitev bencina in prepoved vožnje sodi - lihi. Prepoved je bila sicer v začetku tega meseca ukinjena, toda podražitev bencina nekaj pred tem je sprožila val zaskrbljenosti in preračunavanja o ekonomičnosti vožnje. Marsikdo je začel puščati svojega jeklenega konjička doma in se pridružil uporabnikom organiziranega prevoza na delo in z dela. Spet drugi vztrajajo ker zaradi neustrezne lokacije svojega bivališča raje globlje sežejo v žep.

Prevoz na delo in z dela je danes organiziran za relacijo Kolodvor - Stegne. Karte za ta prevoz ima okrog 150 naših delavcev in kakih 20 za relacijo Slovenijaavto do Stegen. Vendar pa je treba priti do kolodvora in naši delavci, ki prihajajo od bližnjih in daljnih krajev - najdaljši je na Dolenjskem, Gaber, še dve postaji dalje od Šentvida, dobijo deloma povrnjene stroške. Le redki so tisti, ki imajo svoja bivališča v tolikšni bližini Zmaja, da ne koristijo nikakršnih prevozov.

Naš delovni vsakdan je tesno povezan z vrtečimi se kolesi. Kako se bodo vrtela v bodoče, pa bo odvisno od marsičesa. Tudi od posameznika. My

Za hitrejšo dostavo kupcem

Verjetno vas zanima informacija, da imamo poleg ljubljanskega v Zmaju še devet skladišč za naše izdelke po Jugoslaviji. V čem je prednost teh skladišč in kje se nahajajo, nam je odgovoril vodja prodaje Azinovič Stojan.

Na nekaterih področjih Jugoslavije smo imeli zelo slabo dostavo baterij do kupcev. Slabe železniške zveze, kakor tudi oddaljenost od trgovin, pošt in tovarne, da bi jim dostavljali, so povzročali negotovanje pri kupcih in so se raje usmerjali na tistega, ki ima boljše pogoje za dobavo blaga. Z omejitvijo delokroga za naše avtomobile se je dostava baterij še poslabšala. Zato je prodajni sektor bil prisiljen iskati nove poti dostave naših baterij do kupcev. Nekaj skladišč smo imeli že prej kakor tudi naše skladišče v Pančevu, ki se je pred novim letom preselilo v novo kupljene prostore. Tako imamo poleg našega skla-

dišča v Ljubljani in Pančevu še v IC Titograd, IC Zagreb, IC Banja Luka, IC Split (IC - Iskra Commerce) ter Duvan Čačak v Čačku in Nišu ter Duvan Zenica in Drava Osijek. To so vse konsignacijska skladišča, ki naše izdelke razvažajo do kupcev na osnovi zaključnic potnika ali telefonskega poziva kupca. S tem smo čas od naročila do izdobe skrajšali od 5 - 20 dni, odvisno od posameznega področja. S temi skladišči smo povečali našo hitrost dobave, ki nam utrjuje naš položaj na terenu.

Potrebno bi bilo še na področju Makedonije, to je v Iskra Commerce Skopje, ki pa zaradi tehničnih težav ni možno še v doglednem času izvajati prevoza baterij. In še to, da storitve za skladiščenje in prevoz plačamo v dogovorjenem odstotku od realizacije skladišča.

Stojan Azinovič

Je to primer razsipništva ?!

En potnik v avtobusu

Z letošnjim letom so bile za uporabnike avtobusnih prevozov uvedene nekatere spremembe. O teh smo pisali že v prejšnjem glasilu.

Tokrat pa moramo zastaviti nekaj vprašanj.

Znano je, da je spremembe obravnaval in potrdil Svet upravljalcev industrijskega kompleksa Iskra Stegne na redni seji 19. decembra lani. Potrdil pa je tudi uvedbo krožnih voženj v dopoldanskem času z odhodom izpred Zmaja ob pol osmih, pol desetih in pol dvanajstih. Ena krožna vožnja obsega relacijo Zmaj, občinska skupščina Šiška, Avtomatika Savska, Avtomatika Kotnikova, PPC Trg revolucije, Tržaška cesta in nazaj do Zmaja v Stegnah. Ena krožna vožnja ima razdaljo približno 22 kilometrov. Teh voženj pa je, kot že rečeno, tri in zato trikrat več kilometrov.

Do sem bi bilo še nekako razumljivo, če bi bil avtobus ustrezno izkoriščen. Ni moja dolžnost, da predvidevam, kako bo v prihodnje, pač pa, da sam v premislek ustreznemu Svetu upravljalcev o smotrnosti in ekonomski upravičenosti uvednih krožnih voženj. Kajti ko se z velikim avtobusom, če vzamem primer avtobus MAN, vozi poleg šoferja en potnik, morda dva, največ trije, je to veliko razsipništvo. Samo mimogrede še to, da ta avtobus porabi okrog 45 litrov nafte na loo kilometrov, za 1 liter pa je treba odšteti 22 dinarjev.

Ali je res, da so zaradi potratnosti in neekonomičnosti

že sami predstavniki Alpetoura predlagali ukinitvev krožnih voženj in naleteli na gluha ušesa?

Zakaj v tem primeru, če že mora biti krožna vožnja, ni uveden kombi ali osebni avto, ki jih prevoznik ima na razpolago?

Kakšni so ti stroški in kolikšni so za delavce Zmaja?

Da je to skrajno razsipništvo ni treba poudarjati kot tudi ne, da vsak dan govorimo o stabilizaciji, varčevanju nasploh in o marsičem, o čemer bi morali odgovorni takoj razmišljati, obenem pa nam posredovati odgovor na zastavljena vprašanja.

My

Razpis za leto 1981

Komisija za nagrade in priznanja ISKRE je koncem januarja objavila razpis za podelitev "Nagrada Iskra" in "Priznanje Iskra". Razpis je bil objavljen v glasilu Iskra dne 31. januarja 1981.

Prav pa je, da tudi v našem glasilu opomnimo na možnost, da kandidate lahko predlaga vsak delavec, vsaka organizacija združenega dela in njeni samoupravni organi, družbeno politične organizacije in drugi.

V pismenem predlogu morajo biti poleg osnovnih podatkov predlagatelja navedeni še vrsta, področje, obseg in uspeh izjemnega ustvarjalnega dela ali obširna obrazložitev in utemeljitev s potrebnimi dokazili ter družbeno politična ocena kandidata itd.

Na tem mestu ne bi podrobno razčlenjevali pogoje kandidata, ker bi se pač v primeru nameravanega predloga predlagatelj izčrpneje seznanil z ustreznim gradivom.

Naj le še omenimo, da je predloge treba dostaviti najpozneje do 30. aprila na naslov: SOZD Iskra - Sekretariat DS SOZD, Ljubljana, Trg revolucije 3/12.

O posameznih predlogih komisije pa bo dokončno sklepal delavski svet SOZD na zasedanju pred 4. julijem, kajti dobitnikom bodo nagrade vročene na proslavi Dneva Iskre - Dneva borca.

My

Gibanje članstva

V mesecu januarju so bili sprejeti v delovno razmerje:

ŠUŠTARŠIČ Metka, tajnica direktorja za določen čas v delovni skupnosti skupnih služb, dne 5.1.1981

PAJEK Silva, spajalka žice na čašah R 25 za nedoločen čas v TOZD Specialne baterije dne 5.1.1981

SAVNIK Jolanda, delavka na režijskih delih za nedoločen čas v TOZD Baterije dne 16.1.1981

PESTOTNIK Olga, delavka na režijskih delih za nedoločen čas v TOZD Baterije dne 19.1.1981

V januarju so prenehali delovno razmerje:

KAMIN Rudi, voznik v delovni

skupnosti skupnih služb dne 4.1.1981

KOBE Peter, kovinorezkalec v TOZD Baterije dne 5.1.1981

GRABNAR Boris, orodjar v TOZD Baterije dne 6.1.1981

Število zaposlenih

TOZD Baterije Ljubljana

moških	74
žensk	145
Skupaj	219

TOZD Specialne baterije

moških	33
žensk	87
Skupaj	120

Delovna skupnost skupnih služb

moških	49
žensk	47
Skupaj	96

Dne 31. januarja 1981 je bilo v delovni organizaciji ZMAJ skupaj 435 zaposlenih, od tega 156 moških in 279 žensk.

rojstni dan

V MESECU MARCU PRAZNUJEJO

Jernej DRČAR
Bogdan BREZIGAR
Alojzija ZOREC
Jožefa ŽINGER
Dušana BRANKOVIČ
Marija ŠTRUS
Milan MARGUČ
Jože TURK
Rozina KOŠTRICA
Marija MAJNIČ
Ljubica GYEREK
Katica RETAR
Jože ANŽLOVAR
Jožica SKOK
Gabrijel PEČNIK
Marija DUKARIČ
Zora KOJIČ
Ljubica MILIČIČ
Franc SMOLIČ
Natalija ĐUKIČ
Mirjana MATIČIČ
Franika TKALEC
Franc MRHAR
Marko PESTOTNIK
Dragica ROBAR
Ljubomir JAMNIK
Janez BOLTA
Jože LOŽAR
Vena MANOVA
Marija PEKOLJ
Jožica TURK

Da ne bo nesreče

S 15. januarjem letos so prehodi čez železniško progo na Djakovičevi, Stegenski in Jožeta Jame cesti začeli delovati avtomatizirano. To pomeni, da zapornice avtomatično vključuje in izključuje vlak, ki vozi proti prehodu oziroma, ko ga že prevozi.

Na naši vsakodnevni relaciji na delo in z dela smo se do sedaj večkrat jezili na zaprte zapornice in predvsem na dolgo dobo čakanja. Vozila res niso mogla kršiti zaporo, zato pa so pešci vztrajno mimo spuščenih zapornic prečkali progo.

Zdaj pa takšna drznost res ni

več potrebna. Nasprotno, celo nevarna je. Saj traja čas od avtomatske vključitve zapornice do prihoda vlaka le 30 sekund (ali še celo manj). Prav zato je previdnost posameznikov nujna, predvsem pa discipliniranost, ki je pogoj za osebno varnost.

Ni nam treba posebej poudarjati, da se ne igramo z življenjem. Sicer pa je vsakdo na tem kompleksu dobil poseben listič z obvestilom o delovanju avtomatiziranih zapornic, ki ga je izdal Iskra Invest servis.

My

čestitamo

Ali Zmajevo planinarstvo upada?

Leto je za nami in čas je, da pogledamo kaj smo Zmajevi planinci naredili v lanskem letu. Ker smo planinska sekcija planinskega društva Saturnus, smo imeli izlete organizirane preko tega društva in moram povedati, da teh izletov ni bilo malo, bilo jih je kar 24.

Organizirali pa smo tudi Zmajev izlet iz Tamarja preko Slemenca in Vršiča na Prisojnik, vendar

pa se za ta izlet ni prijavil niti en Zmajev delavec, čeprav vreme ni bilo slabo in smo imeli finančna sredstva zagotovljena od osnovne organizacije sindikata (prevoz in prenočišče).

Sedaj pa bi se dotaknil še udeležbe na planinskih izletih. Zmajeva udeležba na izletih je bila v lanskem letu zares skromna. Od 14-tih članov sekcije so se izletov v povprečju udeleževali le trije in še to na vsakem tretjem izletu. V glavnem pa so bili to eni in isti planinci.

Tudi na proslavi 10. obletnice obstoja PD Saturnus, razvitju prapora in pobratenja s PD Gregori Naumov iz Makedonije so Zmajevi planinci zatajili in smo se te proslave udeležili le trije.

Zato mislim, da so bile kritike, ki jih je bilo slišati o neaktivnosti planinske sekcije v Zmaju neutemeljene in se sprašujem, koliko izletov so se udeležili prav tisti, ki so nas kritizirali. Dejal pa bi, da smo možnosti za hojo v hribe imeli dovolj, le da jih nismo izkoristili.

Par besed pa bi rad spregovoril o načrtih za leto 1981. Ker smo v lanskem letu ugotovili, da se Zmajevi delavci skoraj niso udeleževali izletov PD Saturnus, smo

Vse informacije dobite pri

sklenili poskusiti sami organizirati tri izlete in sicer bi pričeli planinsko sezono v maju z izletom na Nanos, nadaljevali bi v juliju z izletom na Triglav in v septembru izlet v Kamniške Alpe. Seveda pa bomo tem trem izletom priključili še vse tiste izlete, ki jih bo imelo PD Saturnus. Zato vabim vse Zmajeve planince, da se v čim večjem številu udeležijo izletov. Prav tako pa vabim vse zaposlene, ki jih hoja v hribe veseli, da se včlanijo v našo planinsko sekcijo.

Sašo Jakomin

Pa še to!

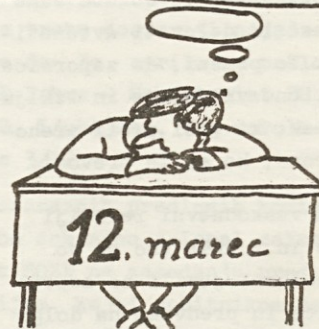
Kdo naj bi in bo plačal škodo, smo se oni dan spraševali, ko smo si ogledovali fasado, okna in vrata skladišča gotovih izdelkov in reproduksijskega materiala, če pride do poškodbe na našem objektu. Zakaj sploh gre?

Steklo na oknu je počeno. Na njem so krepko vidni odtisi nogometne žoge, prav tako na vratih E in tudi na avtomobilih. Žogo brcajo in to ne Zmajevi delavci v popoldanskem času in sodeč po odtisih, naj bi naša železna vrata simbolizirala vratnice golov.

Mnogo vprašanj se zastavlja, odgovori pa niso niti potrebni, saj je igranje žoge v neposredni bližini objekta treba nujno prepovedati. Poškodbe so vidne še zdaj, lahko pa pride do kaj hujšega. Mar ni tako?

My

Zadnji rok za oddajo člankov uredniku za marčevsko glasilo

dopisujte v
GLAS ZMAJA

"GLAS ZMAJA" izdaja mesečno v nakladi 550 izvodov delovna organizacija ISKRA - Industrija baterij ZMAJ n.s.o. Ljubljana, Stegne številka 23. Glasilo ureja uredniški odbor: Aleksander Jakomin, Antonija Krek, Fadil Alibegović, Pavla Grabljevec, Marija Kocman in Stane Savič. Odgovorni urednik: Mayer Marijan. Tiska tiskarna LJUBLJANA. Oproščeno prom. davka po pristojnem sklepu št.421-L/73